

οτε ἀχρωμάτιστον. Τὸ σύνηθες αὐτοῦ μέγεθος εἶναι ἴσον μὲ τὸν μέγαν τῆς χειρὸς δάκτυλον, ἢ καὶ μὲ γρόθον ἀνδρός· εὐρίσκεται ὁμῶς σπανιώτατα καὶ ἰσομέγεθες μὲ κεφαλὴν ἀνδρός, καὶ πρὸς τούτοις εἰς μικρὰ κομμάτια ἰσομεγέθη μὲ φακὴν. Τὰ σχήματα αὐτοῦ ὑπάρχουσι παντοδαπῇ, οἷον στρογγύλα, ὑπομήκη, ἀπιδοειδῆ κ. τ. λ. Ἡ ἑκπαλαὶ γνωστὴ πατρίς τοῦ ἡλέκτρου εἶναι ἡ Βαλτικὴ Θάλασσα, καὶ κυρίως τὰ παραθαλάσσια τῆς Πρωσίας· τοὺς νεωτέρους ὁμῶς καιροὺς εὐρέθη καί εἰς αἰγιαλοὺς ἄλλων τόπων, καὶ προσέτι καὶ ἐντὸς τῆς γῆς. Τὸ θαλάσσιον ἡλεκτρον ἢ εὐρίσκεται ἐρριμμένον ὑπὸ τῆς τρικυμίας ἐπὶ τὰ παραθαλάσσια, ἢ ἀλιεύεται μὲ δίκτυα παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. (Γεωγρ. Καπετανάκ.)

## ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Ἀρθρ. ιά.

### ΠΑΡΔΑΛΙΣ ἢ ΠΑΝΘΗΡ.

Ἡ Πάρδαλις ὁμοιάζει καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ ἰδιώματα τὴν Τίγριν. Διότι παρακαθήμενὴ καὶ αὕτη εἰς ἐνέδρας, ἐφορμᾷ μ' αἰφνίδιον καὶ τρομερὸν πήδημα κατὰ τῶν διαβαινόντων ζώων. Τοσοῦτον δὲ ταχεῖται καὶ εὐκολοὶ εἶναι αἱ κινήσεις αὐτῆς, ὥστε κἀνὲν ἐξ αὐτῶν δέν δύναται ν' ἀποφύγη, διότι καὶ μ' ὅλον τὸ βάρος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματός της, ἀναβαίνουσα μὲ ἀπίστευτον εὐκολίαν εἰς τὰ δένδρα, κατασπαράσσει τὰ θύματά της. Εἶναι δὲ φύσει ὀξύθυμον καὶ σκληρὸν ζῶον, ἔχουσα ἀκόρεστον δίψαν εἰς τὸ αἷμα.—Καὶ τὰ μὲν μηρία αὐτῆς εἶναι κοντὰ, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀνήσυχοι καὶ ἄγριοι, ἡ γλῶσσά της τραχεῖα, οἱ ὀδόντες καὶ ὄνυχες δυνατοί, τὸ μῆκος της πέντε ἕως ἑξ ποδ., καὶ ἡ οὐρά της ἕως τρεῖς πόδ. ἔχουσα καὶ εἰς τὸ ἄκρον μέλαινας καὶ λευκοὺς δακτυλίους· τὸ δὲ δέρμα της εἶναι ξανθωπὸν εἰς τὴν ράχιν, λευκὸν εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐστιγμένον μὲ μεγάλας μαύρας κηλίδας κυκλικὰς καὶ ὠσειδεῖς.

Ἡ Πάρδαλις εὐρίσκεται κυρίως εἰς τὰ θερμότερα μέρη τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, καὶ ὅταν δαμάσθῃ, χρησιμεύει εἰς τὸ κυνήγιον. Οἱ κάτοικοι τῆς Βαρβαρίας μάλιστα ἡμερόνυχτοι αὐτὴν τὴν μετὰ χειρὶ ζῶντα ἀντὶ κυνὸς συνήθως. Περικλείοντες τὴν εἰς σιδηροῦν κλωβίον, τὴν σύρουσιν ὥτως ἐπὶ μικροῦ τινὸς ἀμαξίου, καὶ ἀμέσως ὅτε φανῇ τὸ ζῷον, τῆς δίδουσι τὴν ἐλευθερίαν της. Ἐφορμαῖα δὲ αὕτη διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων πηδημάτων, ρίπτει αὐτὸ κατὰ γῆς καὶ τὸ πνίγει. Ἄν ὁμως ἀποτύχῃ, τοσοῦτον μανιῶδες γίνεται ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν της, ὥστε ἐφορμαῖα τότε κατὰ τοῦ κυρίου της, ἂν δὲν προφθάσῃ ἐκεῖνος νὰ τῆς ρίψῃ ἢ ἀρνίον ἢ ἐρίφιον, ἢ κόμματιον κρέατος, ἅτινα ἐπὶ τούτῳ εἶχε προμηθευμένα — Οἱ μαῦροι καὶ οἱ Ἰνδοὶ τρώγουσι τὸ κρέας τῆς Παρδάλεως. Ἡ δὲ μηλωτὴ αὐτῆς τιμᾶται τὰ μέγιστα. — Ὁ Βυφὼν λέγει ὅτι εἶδε μίαν Πάρδαλιν. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἦτον ἄγριον, τὰ ὀρμάτιά της ἀνήσυχα, καὶ ἡ φωνή της δυνατωτέρα καὶ τρονωτέρα τῆς τοῦ κυνός. Ἡ δὲ φερμένη ἡ Πάρδαλις αὕτη ἐκ τῆς Βαρβαρίας, συλληφθεῖσα εἰς τὰ πλησίον τοῦ Ἀτλάντος Ὀρους δάση — Ὁ δὲ Πουαρέτ ἀναφέρει ὅτι Μαῦρός τις διωχόμενος ὑπὸ ἀγρίας τινὸς Παρδάλεως, ἠδυνήθη νὰ σωθῇ ρίπτων μέρος τῶν φορεμάτων του κατὰ γῆς ἅτινα λαβοῦσα ἐκείνη καὶ κατακομματιάσασα, ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ φύγῃ.

## Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.

Καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ χρεωστοῦν νὰ πιστεύωσιν ἀδιστακτως, ὅτι μόνη ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία εἶναι ἱκανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πολυχρονίους τοῦ ἔθνους πληγὰς. εἰάν ὁδηγῇται ἀπὸ τῆς Φιλοσοφίας τὸ φῶς, ἔγουν εἰάν γίνε-ται μὲ μέθοδον διάφορον ἀπὸ τὴν μέθοδον, ἥτις ἐπεκράτησεν ἕως τῶρα εἰς τὰ φροντιστήρια. Οἱ διδάσκαλοι μάλιστα πρέπει νὰ ἐνθυμῶνται, καὶ νὰ λέγωσι συνεχῶς ὅ,τι ἔλεγεν ὁ Ῥήτωρ Ἰσοκράτης περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μαθητῶν. “Χαίρω περισσότερο διὰ τοὺς εὐδοκίμοινας εἰς τὰς